

Naplóversek

2013. április 24. szerda
ami rátör

a dedinjén a banjica nevű
kórházban belép a kórterembe
nem a betegszoba zsúfoltsága
az öt ismeretlen idegen arc
nem is a fehérvér-szindróma
még a kórházzsag sem az ami rátör
az sem hogy hová jutott immár több
hónapja a lassú enyészet partjait
járva hanem hogy honnan érkezett
s ki az akihez tartozik

2013. május 7. kedd
belealszol

előtte ősztől a várakozás
a tél is elmúlik
földre hullt levelek naptárlapok
majd májusban a tavasz legszebb
hónapjában elaltatnak
belealszol mindabba ami volt

2013. július 5. péntek
padra ejtett magányok

a cigánylány szobrának a pagoda
és a vigadó háromszögében
évszázados fák lombjának oltalma
alatt mély árnyék hűvöse az izzó
nyárban padra ejtett magányok
reménytelen diskurzusa

2013. július 17. szerda
majdnem villon

a sétányon a két szálloda között
lassan billegve számolván hány lépés
még a cél ahol testsúlyod minden
lépcsőfokon újra és újra
megtapasztalod

2013. szeptember 13. péntek
hogyan emészti el

mióta a figyelmetlenül
nyitva felejtett saroglya ránk
szabadította a természet
hatalmát a gének pokoli
működését és megláthattuk
hogyan az erősebb a gyengébbet
hogyan emészti el rám szakadt
s azóta sem hagy nyugton:
kettőnk közül ki a gyengébb s a
gyengébbnek mi a sorsa vajon

2013. október 5. szombat
homályba zárja

végül a színek formák változása
s a fényé amely megfesti ala-
kítja majd homályba zárja a fotelt
középtűt a fémhideg kályhát az
asztalt s a szoba mélyén őket magukat

2013. október 17. csütörtök
akár egy regénybe

az oromhegyesi elágazással
szemközt a csalogány nevű kocsmá
előtt egy kracsun¹ nevű szállítmányozó
teherautója parkolt a ponyvájára
rá volt nyomtatva hogy kracsun (vö.
síró ponyva) üzemel-e még a
kocsmá vagy csak a parkolója használ-
ható meg kellene nézni utólag
akkor nem lehetett miközben
menekítettél a csodafürdőből
ami sérült és törött csontokat
reparáló felszerelésével
inkább elfekvőre hasonlított
hiába ült fái alatt a népkertben
naponta egy fiatal kracsun: kracsun z.²
s hiába volt ott a leromlott vigadóval
és a pagodával szemben t. o. cigány-
lányszobrá és a kannagrúpp akár egy
regénybe érkeztem volna írtam
n.-nek és é.-nek de utóbb kiderült hogy
regénybe regényes részletek nélkül:
tengeri kagyló helyett örökkévaló-
ságnak tűnő 28 nap sötét
szobában behúzott függöny mögött

---

¹ adalék a tolnai-lexikonhoz

² újabb adalék

2013. október 30. szerda
őjajhogy

őjajhogyelmúltminden
jó és itt maradt ami rossz
az ürességet kitölti
valami amitől minden még
nagyobb maga az üresség is
a kutak mélye
a kitágult szférák
az éjszakába nyúló hosszú nappalok
hol marad tér és idő hol az az út
hol önmagaddal ki nincs már
újra összefutsz

